BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY

Broj: JN2-01-07-1-376-8/19
Sarajevo,21.10.2021. godine

Ured za razmatranje žalbi BiH, rješavajući po žalbi Udruženja sudskih tumača Republike Srpske iz Banja Luke, zastupani po punomoćniku Advokatska kancelarija Baroš Banja Luka od 19.06.2017. godine, izjavljenoj na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj:04/3-16-9-26/17 od 14.06.2017.godine, Ugovornog organa: Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine,Sarajevo u postupku javne nabavke usluga prevođenja pisanih dokumenata-međunarodni finansijski sporazumi-sa službenih jezika Bosne i Hercegovine (hrvatski,bosanski,srpski) na engleski jezik i sa engleskog jezika na jedan, dva ili tri službena jezika Bosne i Hercegovine,na osnovu čl.111. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH" broj:39/14), i člana 193.st 1. i 2., i čl.230 st.2 Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH" br:29/02, 12/04, 93/09 i 41/13) na sjednicama Ureda za razmatranje žalbi, održanim dana 13.10.2021. godine i dana 21.10.2021. godine , donio je

## R J E Š E NJ E

1. Žalba Udruženja sudskih tumača Republike Srpske iz Banja Luke od 19.06.2017. godine, se usvaja i poništava se Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj:04/3-16-9-26/17 od 14.06.2017.godine.
   Predmet se vraća prvostepenom organu na ponovni postupak.
2. Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM Udruženja sudskih tumača Republike Srpske iz Banja Luke izvršit će se na osnovu posebnog Rješenja ovog organa.
3. Zahtjev Udruženja sudskih tumača Republike Srpske iz Banja Luke, zastupani po punomoćniku Advokatska kancelarija Baroš Banja Luka, za naknadu troškova žalbenog postupka izjavljenog u žalbi od 19.06.2017. godine, usvaja se u iznosu od 658,10 KM.
4. Obavezuje se ugovorni organ Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine,Sarajevo, da žalitelju Udruženje sudskih tumača Republike Srpske iz Banja Luke nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 658,10 KM u roku od 15 dana od dana izvršnosti ovog Rješenja.

## O B R A Z L O Ž E NJ E

Ugovorni organ, Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine,Sarajevo, pokrenuo je postupak javne nabavke usluga prevođenja pisanih dokumenata-međunarodni finansijski sporazumi-sa službenih jezika Bosne i Hercegovine (hrvatski,bosanski,srpski) na engleski jezik i sa engleskog jezika na jedan, dva ili tri službena jezika Bosne i Hercegovine.

Nakon provedenog postupka ugovorni organ je donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj:04/3-16-9-26/17 od 14.06.2017.godine je kao najpovoljnija izabrana ponuda ponuđača Agencija za poduke i prevodilaštvo „Libar" Ljubuški.

Nezadovoljan sadržajem navedenog dokumenta Udruženje sudskih tumača Republike Srpske iz Banja Luke, zastupani po punomoćniku Advokatska kancelarija Baroš Banja Luka je podnio žalbu od 19.06.2017. godine koja je Rješenjem ovog organa broj: JN2-01-07-1-374-7/16 od 09.08.2017. godine odbijena kao neosnovana.

Protiv Rješenja broj: JN2-01-07-1-374-7/16 od 09.08.2017. godine , donesenog od strane Ureda za razmatranje žalbi, tužitelj Udruženje sudskih tumača Republike Srpske, je pokrenuo upravni spor, te je Sud Bosne i Hercegovine, donio Presudu broj: S1 3 U 026289 17 U od 06.02.2019. godine, kojom se tužba uvažava, Rješenje broj: JN2-01-07-1-374-7/16 od 09.08.2017. godine poništava i predmet vraća nadležnom organu na ponovni postupak .

Ponavljajući radnje postupka ovaj organ je donio Rješenje broj: JN2-01-07-1-376-4/19 od 03.07.2019. godine kojim je žalba Udruženja sudskih tumača Republike Srpske iz Banja Luke, zastupani po punomoćniku Advokatska kancelarija Baroš Banja Luka od 19.06.2017. godine odbijena kao neosnovana.

Protiv Rješenja broj: JN2-01-07-1-376-4/19 od 03.07.2019. godine, donesenog od strane Ureda za razmatranje žalbi, tužitelj Udruženje sudskih tumača Republike Srpske, je pokrenuo upravni spor, te je Sud Bosne i Hercegovine, donio Presudu broj: S1 3 U 033254 19 U od 03.03.2021. godine, kojom se tužba uvažava, Rješenje broj: JN2-01-07-1-376-4/19 od 03.07.2019. godine poništava i predmet vraća nadležnom organu na ponovni postupak .

**Žalitelj u žalbi navodi:**

- Imajući u vidu odredbe Zakona o udruženjima, jasno je da podnosilac žalbe može učestvovati u pravnom prometu, obavljati privrednu djelatnost, a pogotovo onu koja je neposredno povezana sa ostvarivanjem osnovnih statutarnih ciljeva i aktivnosti (srodne privredne djelatnosti). Pružanje usluga prevođenja je u neposrednoj vezi sa ciljevima i aktivnostima podnosioca žalbe (Udruženja sudskih tumača Republike Srpske) što je vidljivo i iz ranijeg Statuta od 15. septembra 2007. godine, ali i važećeg Statuta od 04. avgusta 2016. godine („Statut").Naime, odredba člana 7. Statuta podnosioca žalbe propisuje da udruženja kao organizacioni oblik rada učestvuju u organizovanju prevodilačlih usluga od strane članova [...], dok odredba člana 8. kao ciljeve i zadatke udruženja, između ostalog propisuje i pismeno i usmeno prevođenje od strane sudskih tumača, formiranje stručne službe za organizovanje usluga prevođenja od strane članova radi unapređenja osnovnih ciljeva. Prema odredbi člana 12. Statuta, podnosilac pruža usluge pismenog prevođenja, usluge usmenog prevođenja, kao i druge intelektualne usluge. Odredba člana 24. Statuta propisuje da udruženje ima svojstvo pravnog lica u pravnim i drugim obavezama koja proističu iz zakona i akata udruženja.Kako nesporeno proizlazi iz zakonskih odredaba i internih akata podnosioca žalbe, udruženje može obavljati privrednu djelatnost i na taj način ostvartiti prihode koji će dalje biti raspodjeljeni u skladu sa zakonom. Zakonodavac je upravo na ovaj način i formulisao odredbe kako bi udruženja mogla ostvariti prihode i obezbjediti funkcionisanje. Ograničenje u smislu ostvarivanja prihoda i obavljanja bilo kakve djelatnosti, obesmislila bi i samu registraciju i osnivanje udruženja, ali i pribavljanje poreskog i PDV broja.

Prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje, ovaj organ je pristupio provjeri formalnih pretpostavki za ulaganje žalbe, koje moraju biti ispunjene na strani žalitelja, kako bi se uopće pristupilo njenom rješavanju, a odnose se na uslovljene pretpostavke u skladu sa članom 227. Zakona o upravnom postupku, čl.109 i čl.111 Zakona o javnim nabavkama BiH i utvrdio da su ispunjeni uslovi za postupanje po istoj na način kako definišu odredbe pozvanih članova.

Nakon što su prednje pretpostavke preispitane, ovaj organ je uvidom u dostavljenu dokumentaciju, te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak, utvrdio da je potrebno postupiti kao u izreci odluke.

Polazeći od navoda žalitelja koji ističe da je jasno da podnosilac žalbe može učestvovati u pravnom prometu, obavljati privrednu djelatnost, a pogotovo onu koja je neposredno povezana sa ostvarivanjem osnovnih statutarnih ciljeva i aktivnosti (srodne privredne djelatnosti). Pružanje usluga prevođenja je u neposrednoj vezi sa ciljevima i aktivnostima podnosioca žalbe (Udruženja sudskih tumača Republike Srpske) što je vidljivo i iz ranijeg Statuta od 15. septembra 2007. godine, ali i važećeg Statuta od 04. avgusta 2016. godine („Statut").Naime, odredba člana 7. Statuta podnosioca žalbe propisuje da udruženja kao organizacioni oblik rada učestvuju u organizovanju prevodilačlih usluga od strane članova [...], dok odredba člana 8. kao ciljeve i zadatke udruženja, između ostalog propisuje i pismeno i usmeno prevođenje od strane sudskih tumača, formiranje stručne službe za organizovanje usluga prevođenja od strane članova radi unapređenja osnovnih ciljeva. Prema odredbi člana 12. Statuta, podnosilac pruža usluge pismenog prevođenja, usluge usmenog prevođenja, kao i druge intelektualne usluge. Odredba člana 24. Statuta propisuje da udruženje ima svojstvo pravnog lica u pravnim i drugim obavezama koja proističu iz zakona i akata udruženja.Kako nesporeno proizlazi iz zakonskih odredaba i internih akata podnosioca žalbe, udruženje može obavljati privrednu djelatnost i na taj način ostvartiti prihode koji će dalje biti raspodjeljeni u skladu sa zakonom. Zakonodavac je upravo na ovaj način i formulisao odredbe kako bi udruženja mogla ostvariti prihode i obezbjediti funkcionisanje. Ograničenje u smislu ostvarivanja prihoda i obavljanja bilo kakve djelatnosti, obesmislila bi i samu registraciju i osnivanje udruženja, ali i pribavljanje poreskog i PDV broja.

U Izjašnjenju na žalbu ugovorni organ navodi:

„Povjerenstvo za javne nabave je rukovodeći se stavom Ureda za razmatranje žalbi u Rješenju broj: JN2-01-07-1-706-7/16 od 26.01.2017. godine, odlučilo da se ponuda „Udruženje sudskih tumača Republike Srpske" Banja Luka odbaci kao neprihvatljiva."

Presudom broj: S1 3 U 033254 19 U od 03.03.2021. godine Sud Bosne i Hercegovine je između ostalog navedeno:

„...Predmetni slučaj, u suštini, zahtijeva razmatranje pitanja da li tužitelj, kao udruženje građana, registrovano prema Zakonu o udruženjima ii fondacijama RS, može učestvovati kao ponuđač u postupcima javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, imajući u vidu da u ovim postupcima svaki ponuđač mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima učestvuje u postupku, ali i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač.

Sporno pitanje, prema nalazu ovog vijeća, razrješava odredba člana 2. tačka c) Zakona o javnim nabavkama, kojom je propisano da je privredni subjekat pravno ili fizičko lice, ili grupa takvih lica, koji na tržištu nude robe, usluge i/ili radove, a registrovani su za obavljanje predmetne djelatnosti, te mogu učestvovati u postupku javne nabavke, kao:1) ponuđač koji je dostavio ponudu; 2) kandidat koji je dostavio zahtjev za učešće u ograničenom, pregovaračkom postupku ili takmičarskom dijalogu; 3) grupa kandidata/ponuđača (dva ili više kandidata/ponuđača) koji su dostavili zajednički zahtjev za učešće ili zajedničku ponudu; 4) dobavljač kojem je nakon postupka javne nabavke dodijeljen ugovor o javnoj nabavci. U konkretnom slučaju, a kako proizlazi iz spisa predmeta, ugovorni organ je u tenderskoj dokumentaciji propisao kriterije za učešće i predvidio potrebne dokaze. Između ostalog, ugovorni organ je propisao da ponuđači moraju zadovoljiti uslov da imaju sposobnost obavljanja profesionalne djelatnosti, shodno odredbi člana 46. Zakona o javnim nabavkama, da su registrovani za obavljanje djelatnosti koja je predmet nabavke, a kao dokaz su ponuđači iz

BiH dužni dostaviti aktuelni izvod iz sudskog registra ili ekvivalentan dokument, iz kojeg je vidljivo da ponuđač ima pravo da se bavi djelatnošću koja je predmet nabavke.

U cilju dokazivanja registracije u odgovarajućem registru i sposobnosti obavljanja djelatnosti koja je predmet nabavke, predmetni ponuđač je dostavio Statut Udruženja sudskih tumača Republike Srpske od 4.8.2016. godine, ovjeren 24.11.2016. godine, rješenje Osnovnog suda u Banja Luci, broj: Rg-54/99 od 21.4.1999. godine kojim je odobren upis u jedinstveni registar udruženja građana, rješenje broj: F-1-193/07 od 28.9.2007. godine kojim je izvršen upis usklađivanja akata sa odredbama novog Zakona o udruženjima i fondacijama RS, kao i potvrdu Osnovnog suda u Banja Luci o promjeni Statuta prema rješenju broj F-l-193/07 od 31.8.2016. godine i od 12.9.2017. godine, pa je, imajući u vidu navedene odredbe Zakona o javnim nabavkama, a i Zakona o udruženjima i fondacijama RS, te odredaba člana 6,7 i 8. Statuta, iz kojih je vidljivo da je osnovni cilj udruženja preduzimanje mjera i aktivnosti na unapređenju profesionalnog rada i usavršavanja stalnih sudskih tumača i drugih članova u prevodilačkoj djelatnosti, razvoju i usavršavanju sposobosti usmenog i pismenog prevođenja i drugim intelektualnim uslugama usko vezanim za rad stalnih sudskih tumača, nejasan stav tuženog da ponuda izabranog ponuđača ne zadovoljava uslove iz tenderske dokumentacije, odnosno da izabrani ponuđač nije dokazao sposobnost obavljanja djelatnosti koja je predmet javne nabavke.

Naime, tuženi analizira i odredbe Statuta Udruženja sudskih tumača i dovodi ih u koleralaciju sa sintagmom „privredni subjekat“ iz člana 2.stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama i sintagmom „privredno društvo“iz člana 2.stav 1. Zakona o privrednim društvima RS („Službeni glasnik RS", broj 127/08, 58/09, 199/11 i 67/13) i upravo na ovoj analizi nalazi da predmetno udruženje građana ne može učestvovati u postupku javne nabavke prevodilačkih usluga, jer nije profitna organizacija.

Po shvatanju ovog vijeća, neodrživo je stanovište tuženog iskazano u osporenom aktu, jer na razmatranje prava na učešće u postupku javne nabavke nije od uticaja okolnost da li je učesnik profitna organizacija ili ne. To ne proizilazi, kao uslov, iz odredbe člana 2. tačka c) Zakona o javnim nabavkama, koja, kod definisanja privrednog subjekta u postupku javne nabavke, zahtijeva da se radi o pravnom ili fizičkom licu ili grupi takvih lica, koji na tržištu nudi robu, usluge ili radove i koji su registrovani za obavljanje predmetne djelatnosti. Ovaj zakon ne ograničava i ne upućuje na oblik registracije, ne upućuje na registraciju u skladu sa Zakonom o privrednim društvima RS ili na neki drugi zakon, pa ovakav zaključak nema uporište u važećoj zakonskoj normi. Pored toga, ovaj zakon proširuje pitanje registracije odredbom člana 46, pa upućuje na registraciju „u odgovarajućim profesionalnim ili drugim registrima zemlje u kojoj su registrovani““ što ukazuje na intenciju zakonodavca da ne ograničava pravo na učešće u postupku javne nabavke samo na privredna društva.

Dakle, prema nalazu ovog suda, nijedna od navedenih odredbi Zakona o javnim nabavkama ne ograničava pojam „privredni subjekt“ na subjekte registrovane prema odredbama i uslovima propisanim Zakonom o privrednim društvima RS. Zaključak tužene ne podržava i ne može se podvesti pod citiranu odredbu iz člana 2. tačka c) Zakona o javnim nabavkama, niti neku drugu odredbu ovog specijalanog zakona koji uređuje sistem javnih nabavki, jer nigdje nije propisano da se kao ponuđači mogu pojaviti samo privredni subjekti koji su registrovani prema odredbama Zakona o privrednim društvima. Ovakvo stanovište je suprotno i opštem principu iz člana 3. istog zakona, koji propisuje obavezu transparentnog postupanja, bez diskriminacije, promovišući osnovni cilj Zakona, a to je najefikasnije korišćenje javnih sredstava, u vezi sa predmetnom javne nabavke.

Na navedno ukazuje i legislativa EU, te presude Suda pravde, poput presude EU:C:2009:807, t.37 i 42, koja daje mišljenje da bilo koje lice ili bilo koji organ koji smatra da može obezbijediti izvršenje ugovora, s obzirom na uslove konkursa, može predati ponudu i kandidovati se, bez obzira na svoj privatnopravni ili javnopravni status i bez obzira da li je na tržištu povremeno ili stalno aktivan. Ovaj stav zauzet je i u presudi tog suda broj C 305/08 od

23.12.2009. godine, u odnosu na situaciju u kojoj se kao ponuđač, u Italiji, pojavljuje Nacionalni univerzitetski konzorcij za istraživanje mora (sastavljen od univerziteta i tri ministarstva i djelomično finansiran od strane ministarstava) - prema statutu neprofitna „grupa" sa ciljem promocije istraživanja i naučnih aktivnosti u oblasti mora. Sud pravde je ispitivao da li odredbe talijanskog Zakona o javnim nabavkama koje kažu da je „izvođač/dobavljač/pružalac usluga svako fizičko, ili pravno lice, ili tijelo bez pravne ličnosti, koje na tržištu nudi izvođenje radova, usluge snadbijevanja, ili pružanje usluga" krše Direktivu 2004/18/EC, ukoliko se tumače na način da ograničavaju moguće ponuđače u javnim nabavkama, na način da ponuđači mogu biti samo profesionalni pružaoci usluga i da u to ne potpadaju neprofitna tijela, koja se bave npr. istraživanjem. Član 1(8) Direktive 2004/18/EC propisuje da se pod izvođačima podrazumijevaju „sva pravna, ili fizička lica, javna tijela, ili grupe takvih lica, ili tijela koja nude usluge, snadbijevanje, ili izvođenje radova", ali i da izraz „privredni (gospodarski) subjekti" obuhvaća u jednakoj mjeri pojmove izvodioca radova, dobavljača i pružaoca usluga, te pojašnjava da se izraz „privredni subjekt" koristi „samo zbog pojednostavljenja". Sud je u paragrafu 52 konačno utvrdio da se "iznad navedena odredba Direktive ima tumačiti široko, tako da obuhvati i neprofitna tijela, kao i ona koja nisu organizovana u formi privrednog društva, ili koja nemaju redovno prisustvo na tržištu - kao univerziteti, ili istraživački instituti".

Valja napomenuti da je iznad navedena direktiva prema kojoj je sud odlučio stavljena van snage Direktivom 2014/24/EU, koja u recitalu 14, određuje da „bi se pojam „privredni subjekti" trebao tumačiti u širem smislu kako bi obuhvaćao sva lica i/ili tijela koja nude izvođenje radova, nabavku proizvoda ili pružanje usluga na tržištu, bez obzira na pravni oblik u kojem djeluju. Stoga bi preduzeća, podružnice, podređena društva, partnerstva, zadruge, trgovačka društva s ograničenom odgovornošću, univerziteti, javna ili privatna, te ostali oblici tijela koji nisu fizička lica, trebali biti obuhvaćeni pojmom privrednog subjekta, bez obzira na to jesu ili „pravne osobe" u svim okolnostima."

Dakle, prema navedenom, pitanje da li se radi o profitnim ili neprofitnim tijelima, nije i ne može biti od uticaja na ocjenu da li se neko može pojaviti kao ponuđač u postupku javne nabavke. Konačno, ako se i to pitanje intenzivira, onda treba imati u vidu da je, a to proizilazi iz spisa, tužitelj registrovan kao poreski obveznik i obveznik PDV-a. Način registracije, procedura i ispunjenost uslova, to nije pitanje za tuženu, ali ni za ovaj sud, jer nije od uticaja na pravo na učešće u postupku javne nabavke. Kod činjenice da je tenderskom dokumentacijom zahtijevano da ponuđač bude registrovan za obavljanje djelatnosti, pri čemu ni posebni zakon ni tenderska dokumentacija ne ograničavaju učešće na registraciju prema odredbama Zakona o privrednim društvima RS, niti sadrži ograničavajuće norme u odnosu na pitanje da li se radi o profitnim ili neprofitnim organizacijama, ostaje nejasan zaključak i pravni osnov tužene za zaključak da Udruženje tumača Republike Srpske ne ispunjava uslove za učešće u predmetnom postupku javne nabavke..."

U odnosu na prednje izneseno, postupajući po pravnim primjedbama iz Presude Suda BiH,u odnosu na predmetno sporno pitanje, potrebno je vratiti radnje postupka na ponavljanje pred ugovornim organom, tako da u ponovljenim radnjama postupka ugovorni organ odluči, shodno prednjim stavom iznesenim u Presudi Suda BiH broj: S1 3 U 033254 19 U od 03.03.2021. godine kojim su date upute i pravna shvaćanja o statusu udruženja u postupcima javne nabavke.
Prednje naročito uzevši da je shodno zakonskim ovlastima, ugovorni organ jedino ovlašten da pokreće, provodi radnje postupka i donosi odluke o kvalifikaciji i izboru ponuđača u postupcima javne nabavke, a ovaj organ rješava u postupku pravne zaštite, te su mu nadležnosti ograničena na ispitivanje povreda odredaba Zakona o javnim nabavkama, a nikako da umjesto ugovornog organa odluči niti preinači odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, u postupcima javne nabavke.
Iz navedenih razloga odlučeno je kao u dispozitivu odluke.

U žalbi Udruženja sudskih tumača Republike Srpske iz Banja Luke, zastupani po punomoćniku Advokatska kancelarija Baroš Banja Luka od 19.06.2017. godine, postavljen je zahtjev za nadoknadu troškova žalbenog postupka, koji se sastoji od troškova sastava žalbe u iznosu od 658,10 KM.

Imajući u vidu visinu postavljenog zahtjeva za troškove postupka, ovaj organ je u skladu sa odredbama Tarifnog broja 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 68/05), u konkretnom slučaju pristupio odlučivanju o troškovima ovog postupka, smatrajući da u konkretnom slučaju treba primjeniti tarife u postupcima u neprocjenjivim stvarima. Žalitelju pripada naknada troškova postupka za podnošenje žalbe u upravnom postupku u neprocjenjivom predmetu, to jest u iznosu od 450,00 KM u skladu sa članom 3. Tarife i Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018.godine,paušal u iznosu o 11,25 KM i PDV 17% u iznosu od 95,62 KM, ukupno 658,10 KM.
U skladu sa navedenim, te u skladu sa članom 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku kojim je propisano:"Kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela. Stranka, koja je obiješću prouzrokovala protivnoj stranci troškove u postupku, dužna je toj stranci te troškove nadoknaditi" odlučeno je kao u dispozitivu ovog rješenja.

Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM Udruženju sudskih tumača Republike Srpske iz Banja Luke izvršiti će se posebnim aktom, po konačnosti ovog Rješenja a u skladu sa članom 108.stav (7) ZJN i članom 4. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. ZJN ("Službeni glasnik BiH" broj: 86/14).

*Uputstvo o pravnom lijeku*

Ovo rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja.

Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM

**PREDSJEDAVAJUĆI**
**UREDA ZA RAZMATRANJE ŽALBI**
**Marko Kolobarić**

**Dostaviti:**
- Udruženje sudskih tumača Republike Srpske, zastupani po punomoćniku Advokatska kancelarija Baroš Banja Luka
- Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine,Sarajevo
- evidenciji a/a